

Selle peäle tulli teine, kello 8 ajal ja tõi ommad saapad. Kui neid jalga katsus, siis ütles teist ka kitsa ollewad, pallus kojo wia, pakko peäl nattikenne ülles lüa ja pärrast löunat taggasi tua. Ka se läks omma saapaga.

Häddaga ollid saapa meistrid ärra läinud, läks trahteri perremehhe jure, maksis omma söma-rahha, istus posti-wankrile ja sõitis ärra, sest temmal ollid nüüd saapad käes; kui kül mitte ühhe meistri tehtud, agga passisid kokko.

Pärrast löunat tullid saapameistrid ja said mõllemad trahteri koja treppi peäl kokko, teisel teine saabas näppo otsas; agga, kui järrele küsijid, olli kelm nende kahhe saapaga omma teed läinud!

Petjaid on küll iggal maal,
 Wannal, kui ka uel a'al:
 Nenda siin ka, kuidas seäl,
 Iggal pool ma-ilma peäl:
 Hädda! hädda! hüütke siis,
 Wargus on üks rummal wiis!
 Süddamest, kell' löpnud arm,
 Sedda waewab wimats hirm!

Kaup on wannem, kui meie.

Üks Polama juut käis möda linna ullitsad, härja-nahl selgas. Rahjakaš kaupmees tulli temma wasto ja küsis: „Kule juut! Kas tahhad omma nahka ärra müa?“ — „Di jah!“ kostis juut. — „Mis sa küsid selle eest?“ küsis kaupmees. „12 rubla,“ kostis juut. — „Se on paljo rahha!“ ütles kaupmees, „agga ma tahhan sulle sedda anda; tulle minnuga liggi!“ — Juut arwas, et naad kaupmehhe maease piddid minnema ja läks järrele; agga kaupmees läks seina, kus surnud lomade nahhad sawad mahha nüljetud. — „Oh wai!“ hüdis juut, „kus tahhate mind wia?“ ja tahtis ärra jooksta; agga kaupmees piddas tedda finni ja ütles: „Eks kaup wannem ei olle, kui meie!“ ja lubas juuti peksta, kui ta ei tulle ja kaubast taganeb. Kui naad alles nenda riidlesid, tulli üks söddapeälil ja küsis, mis riid se piddi ollema? Kostis kaupmees: „Minna ollen judi nahka 12 rubla eest ärra ostnud ja tahhan lasta mahha nülgida; agga juut taganeb ja tahhab kaup walleks tehha ja mitte minnuga tulla: eks kaup wannem ei olle, kui meie!“ Juut wär-